

[Hans Hansen.]

Arbejdet. Dette kommer man ikke ud for, naar man overlader Skorstensfejerne dette Hverv.

Det ærede Medlem mente endvidere, at Skorstensfejerdistrikterne ikke burde være større, end at Arbejdet kunde udføres af en Mester og en Lærling. Jeg tror ikke, at det vilde være en heldig Ordning; det ærede Medlem har ikke rigtig tænkt denne Sag igennem, thi hvorledes vil det gaa, den Dag Lærlingen er udlært? Det ærede Medlem vil sikkert ikke mene, at man fik unge Mennesker til at gaa i Lære, naar de ingen Chance havde for Arbejde, den Dag de var udlært, og der er jo heller ikke nogen Mulighed for, at de kan blive Mester lige med det samme, hvilket heller ikke vilde være nogen heldig Løsning.

Rahbek: Jeg vil gerne igen sige til den højtærede Justitsminister, at mine Bemærkninger om Selskabernes Forhold, naar der er udvist, hvad jeg kaldte grov Uagtsomhed eller ligefrem Skødesløshed, ikke just skulde opfattes som en Opfordring til, at Bestemmelsen skulde praktiseres skrappe. Det, jeg tænkte paa, var jo, at der ogsaa ad den Vej kunde opnaas Resultater, men jeg ved meget vel, at Brandforsikringsselskaberne af konkurrencemæssige Grunde meget nødtigt vil give det Udseende af, at de er særlig skrappe til at anvende denne Fremgangsmaade. Naar man nu imidlertid ikke ønsker dette, var det, jeg vilde henstille til vore Selskaber, at de da ogsaa var en Smule tilbageholdende, naar det gælder om at stille Krav til os andre, for det er jo saadan, at hver Gang der indføres skrappe Bestemmelser i Brandpolitiloven, er det først og fremmest *deres* Foreninger, der er gaaet ind for disse Krav.

Jeg skal give den højtærede Justitsminister fuldstændig Ret i, at den faguddannede Skorstensfejer er svøbt pænt ind; han serveres i en tiltalende Indpakning, men han er der jo — naar vi faar Indpakningen væk, er han der. Det er jo nu engang noget af et Principspørgsmaal, og vi vil møde det igen under Udvalgsbehandlingen.

Jeg er ikke uenig med det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Axel Christensen), som tilsyneladende var tilfreds, naar Smedene maatte slippe. Jeg for mit Vedkommende kunde erklære mig tilfreds, blot vi andre ogsaa kunde slippe fri. Det er, som sagt, noget af et Principspørgsmaal, selv om jeg indrømmer, at det ikke spiller saa stor en Rolle som for en Del Aar siden. Det er dog et Spørgsmaal, om vi skal for-

mene den Mand, der selv vil feje sin Skorsten, Retten dertil.

Jeg tænkte mig nu heller ikke, at det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Hans Hansen) skulde mene, at en Bygningshaandværker var helt uduelig til det, men det ærede Medlem mente jo alligevel, at det var noget, Skorstensfejerne skulde have Eneret paa. Men hvis det nu blev en Bygningshaandværker, vilde jeg dog ikke tro, at det blev sig selv, han kom til at føre Tilsyn med. Hvis han fik Pladsen som Skorstensfejer, kan jeg ikke tænke mig, at han i større Udstrækning skulde opføre Nybygninger ved Siden af. Det kan selvfølgelig godt være, at en fagudlært Skorstensfejer som et Led i Uddannelsen kan have lært Reglerne for Opførelse af Bygninger at kende; men jeg maa fremdeles mene, at det vil falde betydeligt lettere for en Mand, der arbejder med Opførelse af Bygninger som Fag, at føre dette Tilsyn.

Jeg skal ikke fremsætte flere Bemærkninger, men kun udtale Haabet om, at vi i det Udvalg, som Sagen antagelig bliver henvist til, kan snakke os til Rette om det mest mulige. Jeg anerkender i hvert Fald den Opfattelse, den højtærede Justitsminister gav Udtryk for: at det vilde være meget ønskeligt, hvis vi, naar Sagen kommer tilbage til det høje Ting, kunde møde med en enstemmig Indstilling. Jeg tror, det vilde være heldigt for Lovens Virkning i Fremtiden.

Korsgaard: Jeg forstod, at den højtærede Justitsminister ogsaa havde tænkt paa Primusbakkerne, og at det ikke var helt sikkert, at Ministeren vilde forlange den foreliggende Ordlyd opretholdt. Hvis jeg her har forstaaet den højtærede Justitsminister rigtigt, takker jeg Ministeren for disse Udtalelser og glæder mig saa til, at vi kan faa indført en Del Lempelser paa dette Omraade.

Jeg forstaar jo saa godt den højtærede Ministers Udtalelse om, at man ogsaa skulde tænke paa Skorstensfejerne, men der er jo ogsaa andre Haandværkere end netop Skorstensfejere, som man af og til bør tænke paa. Endnu findes der da ikke Forbud imod, at man selv reparerer sine Redskaber, sine Døre eller andre Ting ved sit Hus, hvis der bliver noget i Vejen, saa derfor synes jeg saa afgjort, at man maa holde paa, at de Mennesker, der selv har Lyst til at feje deres Skorsten, vedblivende skal have Lov dertil. Jeg savnede i den højtærede Ministers Svar et Tilsagn om, at Ministeren kunde tænke sig denne Udgang, men jeg